

کاهش درد دندان درآوردن در نوزادان؛ از تجویز خودسرانه مسکنها پرهیز کنید

مراقبت از کودکی که در حال دندان درآوردن است، کار آسانی نیست و والدین می‌بایست در مورد نحوه کمک کردن به این کودکان اطلاعات لازم را داشته باشند.

دندان درآوردن معمولاً در حدود ۴ تا ۷ ماهگی شروع می‌شود و کودک تا ۳ سالگی حدود ۲۰ دندان شیری درمی‌آورد.

سازمان غذا و داروی ایالات متحده در این باره می‌گوید: علایم معمول دندان درآوردن عبارتند از: تحریک پذیری خفیف، تب خفیف، آب دهان و میل به جویدن چیزی سفت.

به گفته این سازمان، روی آوردن به داروهای دارای مسکن‌هایی مانند بنزوکائین یا لیدوکائین یا درمان‌های هومیوپاتی، راه حلی برای درد دندان درآوردن نیست.

سازمان غذا و داروی ایالات متحده هشدار داد: در واقع این محصولات می‌توانند برای کودکان خطرناک باشند و منجر به صدمات جدی و حتی مرگ شوند.

نام‌های تجاری متداول محصولات مراقبت بهداشتی دهان بدون نسخه حاوی بنزوکائین عبارتند از Anbesol, Cepacol, Chloraseptic, HurriCaine, Orabase, Orajel و Topex.

از وسوسه امتحان کردن این داروها روی کودکی که در حال دندان درآوردن است، خودداری کنید.

سازمان غذا و داروی ایالات متحده توضیح داد: استفاده از محصولات بنزوکائین می‌تواند منجر به یک بیماری جدی و گاهی کشنده به نام «متهموگلوبینمی» شود که در آن ظرفیت حمل اکسیژن گلبول‌های قرمز بسیار کاهش می‌یابد.

به همین ترتیب، محصولات حاوی لیدوکائین نیز برای نوزادان مضر هستند.

سازمان غذا و داروی ایالات متحده هشدار داد: این می تواند آسیب جدی مانند مشکلات قلبی، آسیب شدید مغزی و حتی مرگ ایجاد کند. علاوه بر این، محلول موضعی لیدوکائین ویسکوز خوراکی می تواند باعث تشنج در نوزادان و کودکان خردسال در صورت مصرف بیش از حد آن شود.

والدین چگونه می توانند به کودکان کمک کنند؟

به گزارش نشریه تخصصی «مدیکال اکسپرس»، متخصصان سازمان غذا و داروی ایالات متحده توصیه می کنند در این گونه مواقع لثه های کودک خود را با انگشت (شسته و تمیز) به آرامی مالش و ماساژ دهید تا درد او کاهش یابد.

دادن یک حلقه دندان به دار لاستیکی به آنها برای جویدن نیز توصیه می شود. با این حال، مطمئن شوید که حلقه سفت باشد (پر از مایع نباشد).

سازمان غذا و داروی ایالات متحده توضیح داد: اگر جسم خیلی سفت باشد، می تواند به لثه های کودک آسیب برساند. حتماً بر کودکان نظارت کنید تا به طور تصادفی دچار سانحه ای نشوند.

بهداشت دهان و دندان از جمله چالش هایی است که از طریق آموزش و مراقبت از دندان های شیری در کودکی آغاز می شود. اغلب والدین، به خاطر موقتی بودن دندان های شیری به مراقبت از آنها توجه نمی کنند. اما در واقع داشتن دندان های سالم در بزرگسالی با آغاز مراقبت از دندان های کودکی مرتبط است.

آموزش مراقبت از دندان ها از زمانی که کودک دندان های شیری دارد شروع شده و این مراقبت به عنوان یک عادت مهم در روند رشد و تکوین سلامت دهان و دندان به شمار می آید.

بسیاری از والدین به اشتباه فکر می کنند که دندان های شیری اهمیت زیادی ندارند، چرا که به مرور زمان جای خود را به دندان های دائمی می دهند. اما در واقعیت، مراقبت ناپایدار از دندان های شیری می تواند اثرات جبران ناپذیری بر روی سلامت دهان و دندان داشته باشد. داشتن دندان های سالم در بزرگسالی از اهمیت بیشتری برخوردار است و این سلامت دندان ها از دوران کودکی شکل می گیرد.